

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های زیست اقلیمی موثر بر اسایش انسان (مطالعه موردی : شیراز)

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

احمد مزیدی - دانشیار اقلیم شناسی، گروه جغرافیا، دانشگاه یزد

هاجر طوفانی - دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم شناسی محیطی، گروه جغرافیا، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

شناخت پتانسیل های طبیعی، به عنوان بستر فعالیت های انسانی پایه و اساس غالب برنامه ریزی های محیطی و آمایش سرزمین را تشکیل می دهد. در این راستا ویژگی های اقلیمی و اغلب عناصر ان در پراکندگی فضایی و شکل گیری رفتار محیطی جوامع انسانی نقش تعیین کننده ای ایفا می کنند، تا آن جا که امروزه مطالعات و بررسی های بیوکلیمای انسانی و استفاده از توانمندی های مختلف ان پایه و اساس برنامه ریزی های شهری، عمرانی، سکونت گاهی، معماری، جهان گردی غیره... است. در این پژوهش، اسایش یا عدم اسایش انسان بر اساس شاخص های زیست اقلیمی بیکر، سرماو باد، ترجونگ، اولگی با استفاده از داده های آماری ۲۱ ساله (۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰) ایستگاه هواشناسی شیراز مورد بررسی قرار گرفت و بهترین زمان برای انجام فعالیت های محیطی و گردشگری در این شهر تعیین شد. و بررسی نتایج حاصله از این پژوهش و مقایسه شاخص های استفاده شده نشان می دهد. که شهر شیراز در ماههای (آوریل، می، ژوئن، اکتبر، نوامبر، دسامبر) از مناسب ترین ماهها برای گردشگران محسوب می شود بهترین فصل برای انجام فعالیت های محیطی و گردشگری، فصل بهار است و در مقابل سه ماههای اول میلادی (ژانویه، فوریه، مارس) از شرایط مناسبی برای ورود گردشگران به دلیل وجود سردی هوا برخوردار نمی باشد.

کلمات کلیدی:

اسایش بیوکلیمایی، شاخص های بیکر، سرما-باد، ترجونگ، اولگی، دمای موثر، شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1622793>

